

af et prætenderet Folkeforbundskrav om Rustningernes Indskrænkning, der, rent bortset fra, at det intet har paa sig, i alt Fald vilde være det sekundære og det afledede. Men Ordningen er forsvarsmæssigt set overhovedet ikke en „Ordning“. Den hviler hverken paa en strategisk eller en udenrigspolitisk Plan. I Venstres Betænkning motiveres den med, at den skal for det første muliggøre et Forsvar for den ligelige Neutralitet, for det andet muliggøre en henholdende Kamp, indtil Hjælp kan ydes af andre Magter, og for det tredje muliggøre Hjælp til Folkeforbundet i Kamp mod Forbundsbydere. Men dette er jo Formaal, der er vidt forskellige og følgende stiller aldeles forskellige Krav. Den nye Hærordning er ligesom et Kvaksalvermiddel, der paa een Gang er godt mod Ledegigt, mod Leverkræft og mod Lungeudvidelse.

Det vigtigste Vidnesbyrd om, at det er et saadant Middel, vi har at gøre med, har vi i Venstres egen Argumentation og anbefaling for sin Ordning. Naar Venstre skal forsvare sin nye Hærordning overfor Kritik fra Oppositionens Side, overfor Kritik fra det ærede Medlem Hr. Schmidts Side, saa hævder Venstre, at her drejer det sig slet ikke om et Forsvar, der feltmæssigt skal kunne yde noget i Krig, det drejer sig som den højtærede Statsminister har sagt, om en beskeden Neutralitetsbevogtning. Naar der er Tale om Kaserernerne i Sønderjylland, siger man: Hvad unetralt skulde der dog være i dette, der er dog ikke noget for Tyskland at befrygte her, det drejer sig kun om nogle faa Hundrede Soldater, det er ikke noget at tage paa Veje for, det betyder i Virkeligheden krigsmæssigt slet ingenting. Og samtidig hævder det overfor Oppositionen: I vil ikke noget Forsvar, I er Forsvarsnihilister, I vil ingenting, men *vi* vil et alvorligt, effektivt *Forsvar*. Forstaa det, hvo der kan! Mig forekommer det, at der her er en straalende Selvmodsigelse, og det kommer simpelt hen af, at Venstre søger, hvad den højtærede Forsvarsminister har udtrykt omtrent saaledes: en Mellemvej mellem det finansielt uantagelige og det militært uanvendelige. Men jeg tror roligt, man kan sige, at denne Mellemvej i Virkeligheden ikke er til Stede. Venstre har haabet at finde en Passage mellem dette Scylla og dette Charybdis, og Resultatet er blevet, at det er faldet baade i Scylla og i Charybdis. Det har faaet en Ordning, som netop baade er militært, krigsmæssigt ubrugelig og finansielt uanagelig, fordi den er alt for dyr. Hvis en

saadan Hærordning virkelig skulde benyttes som Krigsapparat, vilde det efter min Formening ikke blot — som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde i Gaar — være en Ulykke for Landet, det vilde, hvad der er langt værre, være en blodig Uret mod Befolkningen. Jeg ved, at fremmede Officerer, som mener Danmark det godt, omhyggeligt har studeret vore strategiske Problemer og Opgaver i det Tilfælde, at vi skulde yde et Forsvar af nogen Betydning i Jylland. De har sammenholdt de Krav, der militært, sagligt maatte stilles til den danske Hær, med den Ordning, Venstre har vedtaget, og jeg ved, at de har ræsonneret saaledes, at med det Apparat, der her opstilles, er der intet at stille op i det Øjeblik, det kommer til Krig; skulde det staa sin Prøve i Krig, vilde det udelukkende være ensbetydende med et unyttigt Slagteri, og de vilde for deres Vedkommende, naar galt skulde være, næsten hellere tage Ansvaret for en Ordning som den, der er foreslaaet af de danske Socialdemokrater, end for denne Ordning. Dette falder jo godt i Traad med, hvad mange af vore øverste danske Militærautoriteter har sagt, naar de udelukkende taler militær Sagskundskab og ikke Venstrepolitik. Denne Ordning vilde efter min Formening, hvis den virkelig skulde staa sin Prøve — men det er jo det, man regner med, at den ikke kommer til —, være ensbetydende med, at de saakaldte forsvarsvenlige Politikere vilde blive knust under Vægten af det Ansvar, de har paataget sig ved at ville benytte en saadan Ordning som Krigsberedskab. Denne Ordning er i Virkeligheden Regeringens militære Juli-Ordning og et nationalt værdigt Sidestykke til Regeringens bankpolitiske Juli-Ordning ...

Formanden: Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er selve Forsvarsordningen, der er til Behandling, men det er, som det staaar paa Dagsordenen, Forslag til Lov om ekstrordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger. Jeg anmoder det ærede Medlem om, at holde sig lidt nærmere til det, der er til Behandling.

Holstein: ... De Betragtninger, jeg her har fremsat, har jeg fremsat for at motivere, hvorfor jeg mener det berettiget, at Folketinget tog denne Kaserne-